

Ո՛հ քանի՜ նպատակայարմար պիտի ըլլար եթէ՛ երեքին ազգասէրներէրդ այսներն գուք Գ. Զ. Յ. Շ. և Հ. Ա. ի նոյնոյ ստեղծէիք դատաստանական խորհուրդք մը. դուք որ իտղայ տիղջ մօտեն ուսումնասիրած էիք ուրիշ ամուսներու հետ միանգամայն գեղեցիկ սեւեռին տկար կողմերը, հրապուրիչ ձևերը, հոգեկան վայրկեաններն ու այն անհրաժեշտ ձևակերպութիւնները որովք կը զաւակտին ամուսնական կապերը կը տա՛ն զայլին ընտանեկան հիմքին ու բարոյականութիւնները, կարծեմո՛ղ ոք պիտի երկմտէր յայսմ ձեր ունեցած ձեռնհասութեանը բնասին, և եթէ գտնուէին իսկ այնպիսիներ՝ պիտի փութայինք համոզել զերեսքեր իմաստաւարայայտից գրուածներով զորոյ շատերուն մէջ իբր ի հայեւում կը լատելիք բացէնէք ձեր եղական անձը. ինչեղեցիկ գրած էիք Արեւիշտ, չիտակը իշոտ հիացած եմ ձեր փետրեայ գրչին եղական գլխոյն վրայ. եթէ քահանային ձախող զէպքը չը պատահէր հիմայ ատոնց Արեւիշտի հետ գործը լմնցուած էիք և գուցէ կնքահօրդ Ա. Ա. ի մօրու սաները վարդող Հայրէիլ զպրոք գնացած ըլլային. իայց եղբայր, սա իտցած եղիւր ոք աշխարհիս երեսը աւանց փուշի վարդ չը կայ. ամենապզտիկ որինաւը անցած օրուան գլածդ է. մարդ մը Զիւռնիակերթաս—թէ և միշտ մարդ լրլայ անհրաժեշտ չէ Զիւռնիակ երթաս հասարակ—անծանօթ տեղ է, քիչ մը չէ՞ք ընեմ կըսես. դուրեք զեզի յարար մարդիկ կը ժողովես, կուտէք, կը խըհէք, կը գինափնաք, կտաքերը կը նըսիք, փողոցները Լուշտու չալի ալարով կը տըրտիք, (ամօթք բան մը չէ եւ, հոս ալ Լուշտուօ՛հնէն ատանկ կընեն) և երբ կը ըստես որ ընկերներովդ տունը երթաս ի՞նչ մ'ալ ընտանեաց հետ գուարճանաս, այն ատեն փուշը կեկէ. կէս գիշերին ընկերներդ զքեզ փողոցը կը թողուն ու կէկիկ մէկիկ կ'անհետանան. ահա իրաստեն կեանքս, եւ ինչու հեռուները երբ ալ հաստատուես համար լի՛ն անորոտութեան ուրախութիւն չը կայ. օրինաւոր մեր առջէն է, երկու չարափ կայ որ Լուշտու տիրեցիւր և դործերը կարգի եկովք քիչ մ'ալ ձեր խմբակին համար անկ գործը մը, դատասանական խորհրդայնից երբեք միշտ պէս բան մը պիտի չիկէիք, հիմակ ալ արդեար կ'ելլայ.

